

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/264/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713210780
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7713210780.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu Y. R., nar. XX.X.XXXX, bývajúceho v F. Č.. XXX, zastúpeného JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom so sídlom v Starej Ľubovni, Garbiarska č. 20, proti žalovanej Rapid life životnej poisťovni, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska č. 2, zastúpenej JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., so sídlom v Košiciach, Užhorodská 21, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 13.3.2015 č. k. 8C/150/2013-197 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 13.3.2015 zastavil konanie a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 435,59 eura k rukám jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Rozhodol tak v konaní začatého na návrh žalobkyne o zrušenie rozhodcovského rozsudku rozhodcu JUDr. Michala Škriaba č. 3C/1339/2012 zo dňa 19.11.2012. Žalobkyňa sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že nebola platne dohodnutá rozhodcovská doložka, keďže nebola individuálne dojednaná a uviedla aj ďalšie dôvody, spochybňujúce zákonnosť rozhodcovského rozsudku, vydaného v neprospech jej ako spotrebiteľky.

Dňa 20.2.2015 zoberal žalobca žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že 1.10.2014 mu bolo doručené uznesenie Arbitrážneho súdu Košice zo dňa 10.9.2014 sp.zn. 3C/1339/2012, ktorým bol zrušený rozhodcovský rozsudok rozhodcu, čím odpadol samotný predmet sporu. Žalobca si zároveň uplatnil náhradu trov konania vo výške 650,04 eura. Žalovaný súhlasil so späťvzatím žaloby a taktiež si uplatnil náhradu trov konania vo výške 532,09 eura. Súd zistil, že Arbitrážny súd Košice zrušil vydaný rozhodcovský rozsudok z dôvodu, že 1.7.2013 proti tomuto rozsudku podal Y. R. odpor s odôvodnením, pričom v zmysle § 29a ods. 3 rokovacieho poriadku Arbitrážneho súdu Košice v takomto prípade príslušný rozhodca pôvodne vydaný rozhodcovský rozsudok zruší a obsah odporu prejedná v nadväzujúcom písomnom konaní bez ústneho pojednávania. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17.10.2014.

Po posúdení veci podľa § 96 ods. 1,2 O.s.p. súd prvého stupňa zastavil konanie v celom rozsahu.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá s tým, že konanie síce bolo zastavené, avšak jeho zastavenie zaviniel žalobca tým, že zoberal žalobu späť. Dôvodom na späťvzatie žaloby bola skutočnosť, že Arbitrážny súd Košice zrušil napadnutý rozsudok, avšak túto skutočnosť žalovaný svojím správaním nijako nezaviniel, naopak dôvodom zrušenia rozhodcovského rozsudku bol odpor

proti tomuto rozsudku, ktorý podal žalobca a tak žalobcovi muselo byť zrejme z ust. § 29a ods. 3 rokovacieho poriadku Arbitrážneho súdu Košice, že ak podá proti rozhodcovskému rozsudku odpor s odôvodnením, rozhodcovský súd zruší pôvodný rozhodcovský rozsudok a po odpore rozhodne novým rozhodcovským rozsudkom. Z uvedeného vyplýva, že ak žalobca podal proti rozhodcovskému rozsudku odpor s odôvodnením, podanie žaloby na súd o zrušenie rozhodcovského rozsudku bolo predčasné. Z týchto dôvodov zaviazal súd žalobcu na náhradu trov konania, ktorý v tomto súdnom konaní procesne zaviniel zastavenie konania späťvzatím svojej žaloby.

Súd priznal náhradu trov konania právnomu zástupcovi žalobcu vo výške 435,59 eura v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ a § 13a ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 4 úkony právnej služby (2x 60,07 eura -príprava prevzatie a písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 23.10.2013 a 2 x 61,85 eura (písomné podanie na súd 6.2.2014 a účasť na pojednávaní 4.3.2014). Súd nepriznal právnomu zástupcovi odmenu za úkon písomného vyjadrenia dňa 6.3.2015, účtovaný vo výške 64,53 eura, lebo toto vyjadrenie nepovažoval za vyjadrenie vo veci samej. V zmysle § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky priznal režijný paušál 2 x 7,81 eura a 2 x 8,04 eura. V zmysle § 15 písm. a/ vyhlášky s poukazom na § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov priznal právnomu zástupcovi žalobcu aj náhradu za spotrebované pohonné hmoty v sume 11,89 eura za cestu motorovým vozidlom 4.3.2014, 21,96 eura, základnú náhradu za používanie cestného motorového vozidla a podľa § 15 písm. b/ a § 17 ods. 1 vyhlášky 53,60 eura ako náhradu za stratu času za 4 začaté polhodiny po 13,40 eura. Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky zvýšil celkovú odmenu a náhrady advokáta o 20 %, teda o 72,60 eura.

V zákonnej lehote proti výroku uznesenia súdu prvého stupňa o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd výrok uznesenia zmenil tak, že žalobcovi prizná náhradu trov konania, vrátane odvolacieho konania, prípadne, aby rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, alebo aby vec zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Uviedol, že nesúhlasí s právnym záverom súdu prvého stupňa, pretože práve správanie sa žalovaného, resp. rozhodcovského súdu spôsobilo značnú právnu neistotu na strane žalobcu jednak samostatnou nezákonnosťou rozhodcovskej doložky, neúmernými trovami konania, ktoré pre žalobcu predstavovali 8,5 násobok istiny a v neposlednej rade aj neprimeraná dĺžka trvania konania Arbitrážneho súdu v Košiciach v predmetnej veci, keď vo veci rozhodol po viac ako 2 rokoch. Je dané zavinené konanie poisťovne Rapid life životná poisťovňa a.s., ktorá predložila žalobcovi rozhodcovskú doložku, ktorá nezakladá právomoc Arbitrážneho súdu Košice, čo potvrdil samotný rozhodcovský súd tým, že sám rozhodcovský rozsudok JUDr. Michala Škriaba zrušil a námietkam žalovaného vyhovel. Žalobca podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na všeobecný súd ako následný krok, ktorým sa domáhal svojich práv na spravodlivý proces, keďže bol toho názoru, že právomoc arbitrážneho súdu založená nebola. Poukázal na to, že vo všeobecnosti pri zastavení konania platí, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pričom z tejto všeobecnej zásady existujú dve výnimky: ak niektorý z účastníkov zaviniel, že sa konanie muselo zastaviť alebo, že pre správanie sa žalovaného sa vzal návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne. V takomto prípade musí nahradiť trovy konania druhá strana. Má za to, že v danom prípade v dôsledku správania sa žalovaného, ktorý podal žalobu na arbitrážny súd, ktorý vo veci konal a rozhodol v prospech neho, avšak následne došlo k zrušeniu tohto arbitrážneho rozhodnutia spôsobilo, že žalobca v dôsledku tohto zrušenia zobral žalobu späť, a teda takéto konanie nepriamo prinútilo žalobcu vziať späť žalobu, pretože predmet sporu zrušením rozhodcovského rozsudku odpadol. Navyše žalobca ako spotrebiteľ sa domáhal svojej ochrany, v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. za zákona č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch bol oslobodený od platenia súdneho poplatku a z toho titulu preto nemôže byť zaviazaný na úhradu trov konania, ako ho zaviazal súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí. Nestotožnil sa ani s právnym názorom žalovaného, že žalobca mohol očakávať zrušenie rozhodcovského rozsudku priamo v konaní pred Arbitrážnym súdom Košice a že konanie pred všeobecným súdom bolo nadbytočné. V danej veci totiž podal žalobca dňa 1.7.2013 námietku v dôsledku nedostatku právomoci Arbitrážneho súdu v Košiciach a platnosti rozhodcovskej doložky. Poukázal i na poučenie uvedené v rozhodcovskom rozsudku Arbitrážneho súdu v Košiciach, kde bolo uvedené, že ak účastník podá odpor s odôvodnením, alebo námietku (ako to uviedol žalovaný) v lehote 5 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku, príslušný rozhodca rozhodcovský rozsudok, pôvodne vydaný v skrátrenom konaní zruší a obsah odporu prejedná v nadväzujúcom konaní. Podmienkou prihladania na odpor navrhovateľa je však zaplatenie poplatku za podanie odporu vo výške 72 eur. Tento poplatok vo výške 72 eur je splatný spolu s podaním odporu a nie je možné ho uhradiť v kolkových známkach,

iba peňažnou sumou poukázanou na účet arbitrážneho súdu. Žalobca poplatok nezaplatil, nikto ho na jeho zaplatenie nevyzval, a teda rozhodne nemohol očakávať zrušenie rozhodcovského rozsudku ešte v konaní pred arbitrážnym súdom. Žalovaný nepopiera opodstatnenosť podania žaloby žalobcu na všeobecný súd, poukazuje len na hospodárnosť, na druhej strane však poukazuje na to, že takýto návrh nemal byť podaný. Žalobca žiadal, aby odvolací súd prihliadal aj na skutočnosť, že bola oprávnené podaná žaloba na všeobecný súd aj na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na tomto súde ako na dôvod hodný osobitného zreteľa.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil. Náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil. Poukázal na to, že v zmysle dlhodobo ustálenej súdnej praxe aj v zmysle právnej teórie späťvzatie návrhu je v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky (§ 142 ods. 2 veta prvá O.s.p.) považované za zavinené zastavenie konania na strane žalobcu s následkom povinnosti platiť trovy konania (R 49/1993 a iné). Dôvodom, pre ktorý žalobca vzal späť svoj návrh bolo zrušenie rozhodcovského rozsudku iným oprávneným orgánom než je súd. Je zrejmé, že zrušenie rozhodcovského rozsudku zo strany Arbitrážneho súdu nie je správaním sa žalovaného, pretože žalovaný nijaký podnet na zrušenie nedal na rozdiel od žalobcu, ktorý podal odpor - námietky, a preto úplne absentuje zákonný dôvod na priznanie povinnosti platiť trovy konania žalovanému, a to správanie sa žalovaného ako dôvod späťvzatia žaloby. Bol to práve žalobca, ktorý síce podal odpor na arbitrážny súd, ale neuviedol zo súdu ani v žalobe, ani vo svojich následných vyjadreniach. Pritom je zrejmé a vyplýva to aj z rokovacieho poriadku Arbitrážneho súdu Košice, že po podaní odporu a námietok, vydaný rozhodcovský rozsudok rozhodca zruší, teda stačí samotné podanie odporu, resp. námietok, pričom len tento úkon samotný, bez ďalšieho, je dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Už v čase podania žaloby na súd, žalobca mohol očakávať zrušenie rozhodcovského rozsudku priamo v konaní pred arbitrážnym súdom a ním vyvolané konanie pred všeobecným súdom sa javilo ako nadbytočné, čo sa napokon aj ukázalo. Bol zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a mohol z tohto dôvodu byť si vedomý týchto následkov.

Odvolací súd na základe podaného odvolania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec bez nariadenia pojednávania, preskúmal napadnutý výrok uznesení súdu prvého stupňa o trovách konania, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1,3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Žalobca podal odvolanie z dôvodu uvedeného v § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávne posúdenie veci môže spočívať v tom, že súd prvého stupňa posúdil vec podľa nesprávneho právneho predpisu alebo, že správny použitý právny predpis nesprávne vyložil, príp. že ho na zistený skutkový stav veci nesprávne aplikoval.

Po preskúmaní veci v rozsahu uplatneného odvolacieho dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo že by ho nesprávne vyložil.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Odvolací súd sa plne stotožňuje s právnym posúdením veci súdom prvého stupňa, keď tento o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., t.j., že žalobca späťvzatím žaloby zaviniť, že sa konanie musí zastaviť, a preto je povinný uhradiť jeho trovy. Aj odvolací súd je toho názoru, že nemožno aplikovať vetu druhú tohto ustanovenia, pretože žalovaný svojím správaním nedal podnet na to, aby žalobca vzal späť svoju žalobu. Žalobca podal žalobu na Okresný súd Michalovce dňa 9.7.2013, pričom ešte predtým, dňa 1.7.2013, podal na Arbitrážny súd v Košiciach odpor - námietky. Arbitrážny súd v uznesení, ktorým zrušil rozhodcovský rozsudok (a ktorého zrušenia sa domáhal žalobca aj na všeobecnom súde), posúdil podanie žalovaného ako také, ktoré má všetky náležitosti odporu proti rozsudku rozhodcovského súdu. Citoval ust. § 29a ods. 3 rokovacieho poriadku Arbitrážneho

súdu Košice s tým, že ak žalovaný podá proti rozhodcovskému rozsudku vydaného v skrátenej rozhodcovskej konaní, proti ktorému je prípustný odpor alebo námietky, odpor s odôvodnením alebo námietky s odôvodnením príslušný rozhodca pôvodne vydaný rozhodcovský rozsudok zruší a obsah odporu, resp. námietok prejedná v nadväzujúcom písomnom konaní bez ústneho pojednávania. Žalobca teda podal proti rozhodcovskému rozsudku odpor - námietky a zároveň podal následne na všeobecný súd žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Vzhľadom k tomu, že už v rozhodcovskej konaní uznesením bol rozhodcovský rozsudok zrušený, zobral žalobca žalobu na všeobecnom súde späť, a teda zaviniť zastavenie konania. Odvolacie námietky žalobcu v súvislosti s tým, že ako spotrebiteľ je zo zákona oslobodený od platenia súdneho poplatku nemia nič na vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa o trovách konania, pretože súdny poplatok v právnej teórii sa nerovná trovám konania. Trovami konania sa stáva uhradený súdny poplatok na súd s tým, že ako trovy konania si ho uplatní účastník, ktorému je náhrada trov konania priznávaná a ktorý ho už súdu uhradil.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.